

[Aksel Larsen.]

den, at regeringen i princippet agtede at gøre det samme, men gøre det uden lov og organisation, simpelt hen derved, at man overtalte Nationalbanken til at anvende en betydelig del af statens kasseoverskud for finansåret 1965-66 til opkøb af obligationer. Derved ville obligationskursen stige og den faktiske rente falde, sagde regeringen, og så ville man nå til en lavere husleje i det nye byggeri! Vi foreslog forgæves, at man båndlagde en væsentlig del af det budgetterede kasseoverskud og overførte det til boligfonden.

Nu har regeringen prøvekørt sit system — hvis man kan kalde det sådan — sommeren igennem. Nationalbanken har alene på tre sommermåneder opkøbt for 750 mill. kr. obligationer — efter kurserne altså obligationer med over 1 milliard kr.s pålydende. Den har på tre måneder opkøbt for mere, end regeringen nu regner med som kasseoverskud for hele finansåret. Hvad er resultatet? At obligationskurserne akkurat er blevet forhindret i at falde yderligere, mens huslejen i det nye byggeri er steget skyhøjt, så boligministeren nu dels må foreslå nødforanstaltninger, dels foranstalte dommerundersøgelser i anledning af huslejstigningen bl. a. i Albertslund. Kendsgernerne viser, at den metode, regeringen svor til i foråret, ikke er egnet, og derfor genfremsætter vi vort forslag. Vi håber på en anden og bedre modtagelse fra regeringen og regeringspartiet, også efter at dets kongres direkte har sagt, at oprettelsen af en boligfond må overvejes. Vi håber imidlertid også, at folketingets øvrige partier på grund af de erfaringer, lejerne har gjort, vil være mere velvilligt stemt over for boligfonden, end de var tidligere.

Det er så meget rimeligere at genfremsætte forslaget, som det nok har været til første behandling i folketinget og af dette enstemmigt blev henvist til videre behandling i et udvalg, men at dette udvalg, så vidt vides, overhovedet ikke har ofret tid på at forhandle om lovforslaget. Jeg ved,

det er overflødigt at kommentere en sådan passivitet fra et folketingsudvalgs side, men når vi nu genfremsætter vort lovforslag ved folketingsårets begyndelse, går jeg ud fra, at det vil blive underkastet realitetsbehandling. Det er mere end et år siden, samtlige partier under valgkampen gav edelige løfter om, at boligproblemet — som man vidste var et kurs- og renteproblem — skulle blive løst. Det eneste, der er gjort hidtil, er den generelle huslejeforhøjelse i den gamle og den ældre boligmasse — samt huslejstigningen på grund af kurstabene i det nye byggeri. Man må gå nye veje; der må foretages noget rationelt. Det er det, vi foreslår med vort lovforslag om oprettelse af en boligfond, og jeg anbefaler lovforslaget til tingets velvillige og helst også hurtige behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til den ærede ordfører for udvalget til valgs prøvelse, for at hun kan gøre indstilling til tinget om godkendelse af valg.

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (Lis Groes): I skrivelse af 21. d. m. anmodede folketingsmand, fhv. minister Frode Jakobsen om orlov fra den 2. november d. å. på grund af udsendelse i offentligt hverv, og i sit møde den 22. d. m. har det høje ting meddelt den ønskede orlov samt vedtaget at indkalde stedfortræderen. På den af indenrigsministeriet i medfør af valglovens § 50 udarbejdede liste findes som første stedfortræder for socialdemokratiet i østre storkreds opført næstformand Robert Sørensen, der i skrivelse af 25. d. m. har meddelt, at han er villig til midlertidigt at tage sæde i folketinget i anledning af den nævnte orlov.

Udvalget til valgs prøvelse har herefter holdt møde, og efter at have gennemgået stedfortræderlisten og de øvrige dokumenter indstiller udvalget enstemmigt, at næstformand Robert Sørensen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra den 2. november d. å. at regne.